

தமிழ்நாடு அரசு வேலைவாய்ப்பு மற்றும் பயிற்சித்துறை

- பிரிவு : TNPSC Group I தேர்வு
பாடம் : இந்திய அரசியலமைப்பு
பகுதி : **இந்திய நீதித்துறை**

காப்புரிமை

தமிழ்நாடு அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம் குரூப்-1 முதல்நிலை மற்றும் முதன்மை தேர்வுகளுக்கான கானொலி காட்சி பதிவுகள், ஒலிப்பதிவு பாடக்குறிப்புகள், மாதிரி தேர்வு வினாத்தாள்கள் மற்றும் மென்பாடக்குறிப்புகள் ஆகியவை போட்டித் தேர்விற்கு தயாராகும் மாணவ, மாணவிகளுக்கு உதவிடும் வகையில் வேலைவாய்ப்பு மற்றும் பயிற்சித் துறையால் மென்பொருள் வடிவில் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. இம்மென்பாடக் குறிப்புகளுக்கான காப்புரிமை வேலைவாய்ப்பு மற்றும் பயிற்சித் துறையைச் சார்ந்தது என தெரிவிக்கப்படுகிறது.

எந்த ஒரு தனிநபரோ அல்லது தனியார் போட்டித் தேர்வு பயிற்சி மையமோ இம்மென்பாடக் குறிப்புகளை எந்த வகையிலும் மறுபிரதி எடுக்கவோ, மறு ஆக்கம் செய்திடவோ, விற்பனை செய்யும் முயற்சியிலோ ஈடுபடுதல் கூடாது. மீறினால் இந்திய காப்புரிமை சட்டத்தின் கீழ் தண்டிக்கப்பட ஏதுவாகும் என தெரிவிக்கப்படுகிறது. இது முற்றிலும் போட்டித் தேர்வுகளுக்கு தயார் செய்யும் மாணவர்களுக்கு வழங்கப்படும் கட்டணமில்லா சேவையாகும்.

ஆணையர்.

வேலைவாய்ப்பு மற்றும் பயிற்சித் துறை

இந்திய நீதித்துறை

- ◆ நிர்வாகம் மற்றும் சட்ட அதிகாரங்கள் மத்திய மாநில அரசுகளுக்கிடையே பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டுள்ளது போல் அல்லாமல் இந்திய நீதித்துறையின் அதிகாரங்கள் ஒரே மாதிரியான ஒருங்கிணைந்த அதிகாரங்களாகும்.
- ◆ மாநிலத்தில் உள்ள மூன்று அங்கங்களில் நீதித்துறையே அரசியல் அமைப்பின்படி முதன்மையானதாகும்.
- ◆ அரசியலமைப்பின் தலைமைத் தன்மையைக் காப்பாற்றுவதற்காக மத்திய மற்றும் மாநில அரசுக்கிடையேயான அல்லது மாநில அரசுக்கிடையேயான பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து வைக்க ஒரு சுதந்திரமான பாரபட்சமற்ற அதிகாரமுடைய அமைப்பு தேவை.

உச்சநீதிமன்றம் பகுதி - V (The Supreme Court)

- ◆ இது 124 விருந்து 147 வரையிலான விதிகளில் இந்திய நீதித்துறை சம்பந்தமான உடன்படிக்கைகளைக் கொண்டுள்ளது.
- ◆ ஆரம்பத்தில் உச்ச நீதிமன்றத்தில் ஒரு தலைமை நீதிபதியும், 7 நீதிபதிகளும் இருந்தனர்.
- ◆ தற்போது உச்ச நீதிமன்றத்தில் ஒரு தலைமை நீதிபதியும் 30 மற்ற நீதிபதிகளும் உள்ளனர்.
- ◆ உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதிகளின் எண்ணிக்கையைக் கூட்டவோ குறைக்கவோ பாராளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம் உண்டு.
- ◆ குடியரசுத் தலைவர் உச்ச நீதிமன்றத்திற்குத் தற்காலிக நீதிபதிகளை நியமிக்கலாம்.
- ◆ உச்ச நீதிமன்றத்தின் மூத்த நீதிபதி இந்தியாவின் தலைமை நீதிபதியாக நியமிக்கப்படுவார்.
- ◆ உச்ச நீதிமன்றத் தலைமை மற்றும் உச்ச நீதிமன்ற மூத்த நீதிபதிகளுடன் கலந்தாலோசித்த பின்னர் குடியரசுத் தலைவர் உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதிகளை நியமிப்பார்.
- ◆ தலைமை நீதிபதி அல்லாத வேறு ஒரு நீதிபதியை நியமிக்கும் போது இந்தியாவில் தலைமை நீதிபதியை அவசியம் கலந்தாலோசிக்க வேண்டும்.
- ◆ அரசியலமைப்பின் சரத்து 129வது உச்சநீதிமன்றத்திற்கு ஒரு நீதிமன்றத்திற்குரிய அனைத்து அதிகாரங்களும் நீதிமன்ற அவமதிப்பிற்குத் தண்டனையளிக்கும் அதிகாரமும் உள்ளது என்று அறிவிக்கின்றது.

தகுதிகள்:

- ♦ உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதியாக நியமிக்கப்படுவதற்குத் தேவையான தகுதிகள் அரசியலமைப்பின்படி உச்சநீதிமன்ற நீதிபதிக்குப் பின்வரும் தகுதிகள் அவசியமெனக் கருதப்படுகிறது.
 1. அவர் இந்தியாவின் குடிமகனாக இருத்தல் வேண்டும்.
 2. ஓர் உயர் நீதிமன்றத்திலோ இரண்டு அல்லது அவற்றிற்கு மேற்பட்ட நீதிமன்றங்களிலோ தொடர்ந்து ஐந்தாண்டுகளுக்குக் குறையாமல் நீதிபதியாக இருந்தவராக இருக்க வேண்டும். (அல்லது)
 - ஓர் உயர்நீதிமன்றத்திலோ இரண்டு அல்லது அவற்றிற்கு மேற்பட்ட நீதிமன்றங்களிலோ குறைந்தது பத்தாண்டுகள் வழக்கறிஞராக இருந்தவராக இருக்க வேண்டும். (அல்லது)
 - குடியரசுத் தலைவரின் கருத்தின்படி அவர் தனிச்சிறப்பு வாய்ந்த சட்டவியல் நிபுணராக இருத்தல் வேண்டும். எனினும் குறைந்தபட்ச வயது ஏதும் நிர்ணயிக்கப்படவில்லை.

பதவிக்காலம்

1. உச்சநீதிமன்ற நீதிபதி ஒருவர் 65 வயதுவரை பதவியில் இருக்கலாம்.
2. பதவி விலகல் கடிதத்தை குடியரசுத் தலைவருக்கு அனுப்பி ராஜினாமா செய்யலாம்.
3. பாராளுமன்றப் பரிந்துரையின் பேரில் குடியரசுத் தலைவர் உச்சநீதிமன்ற நீதிபதியைப் பதவி நீக்கம் செய்யலாம்.

பதவி நீக்குதல்

- ♦ குடியரசுத் தலைவரின் ஆணையின் பேரிலேயே உச்சநீதிமன்ற நீதிபதி ஒருவரைப் பதவியிலிருந்து நீக்க முடியும்.
- ♦ குடியரசுத் தலைவர் அத்தகைய ஆணையைப் பிறப்பிக்க வேண்டுமானால் சம்பந்தப்பட்ட நீதிபதிக்குத் திறமை இல்லை என்றோ அவர் முறைகேடாக நடந்து கொண்டார் என்றோ மூன்றில் இரண்டு பங்கு உறுப்பினர்கள் ஆஜராகி வாக்களித்துப் பெரும்பான்மை ஆதரவுடன் தனித்தனியாக ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி அதனை நாடாளுமன்றத்தின் அந்தக் கூட்டத் தொடரிலேயே குடியரசுத் தலைவரிடம் சமர்ப்பிக்க வேண்டும்.
- ♦ இதற்கான நடைமுறையைப் பிற சட்டம் இயற்றுவதன் மூலம் நாடாளுமன்றம் நெறிப்படுத்த முடியும்.

உதயமுடும் படிசளும் (Salary and Allowances)

- ♦ உச்சநீதிமன்றத் தலைமை நீதிபதி மாதச் சம்பளமாக 2,80,000 ரூபாயும் மற்ற நீதிபதிகள் 2,50,000 ரூபாயும் பெறுவார்கள்.
- ♦ சம்பளம் தவிர அவர்களுக்கு வாடகை இல்லாத தங்குமிடமும் மற்ற செலவும் படிசளும் உண்டு.
- ♦ பாராளுமன்றத்திற்கு நீதிபதிகளின் சம்பளத்தையும் செலவுப்படிசளையும் ஒழுங்குபடுத்த அதிகாரம் உண்டு.

- ♦ ஆனால் அவர்களது பதவிக் காலத்தில் இவற்றைக் குறைக்க முடியாது.
- ♦ நிதி நெருக்கடி நிலையின் போது மட்டும் இவர்களது சம்பளத்தையும் படிகளையும் குறைக்கலாம்.
- ♦ நிதிபதிகளின் சம்பளமும், படிகளும் இந்தியத் தொகுப்பு நிதியின் (Consolidated Fund of India) மீதான செலவினங்களாகும்.
- ♦ உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதி ஓய்வு பெற்றபின் இந்தியப் பிரதேசத்தில் உள்ள எந்த நீதிமன்றத்திலும் தொழில் புரியவோ அரசுக்குக் கீழ் உள்ள அதிகாரிகளை எதிர்த்து வாதாடவோ கூடாது.

நடைமுறை விதிகள் (Rules of Procedure)

பின்வரும் நடைமுறை விதிகள் உச்சநீதிமன்றத்தின் பணிகளில் பின்பற்ற வேண்டும் என்று அரசியலமைப்பு கூறுகிறது.

- ♦ உச்ச நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்புகள் திறந்த நிலை நீதிமன்றத்திலேயே வெளியிடப்பட வேண்டும்.
- ♦ உச்ச நீதிமன்றத்தின் ஆலோசனை அறிக்கைகளும் திறந்த நிலை நீதிமன்றத்திலேயே வெளியிடப்பட வேண்டும்.
- ♦ உச்ச நீதிமன்றத் தீர்ப்புகள் வழக்கு விசாரிக்கப்படும் போது ஆஜராகி இருந்த பெரும்பான்மையான நிதிபதிகளால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டால் தான் வழங்கப்பட வேண்டும்.
- ♦ பெரும்பான்மையான நிதிபதிகளால் ஒத்துக்கொள்ளப்பட்ட தீர்ப்பை ஒரு நீதிபதி ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டால் அவர் தனது அதிருப்தி கருத்தை வெளியிட உரிமை உள்ளது. வழக்குகளில் 5க்குக் குறையாத நிதிபதிகளைக் கொண்டபெஞ்ச் முடிவெடுக்கும்.
 1. அரசியலமைப்பை மீறிய வழக்குகள்
 2. குறிப்பிடத்தக்க சட்டகேள்வியினை கொண்ட வழக்குகள்
 3. குடியரசுத் தலைவரால் உச்ச நீதிமன்றத்தின் பரிசீலனைக்கு வழங்கப்பட்ட வழக்குகள்.

தற்காலிக நீதிபதிகள் (Acting Judges)

- ♦ ஏதேனும் ஒரு சமயத்தில் உச்ச நீதிமன்ற நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்குப் போதிய நீதிபதிகள் இல்லை என்றால் நீதிமன்ற நடவடிக்கைகளைத் தொடர்ந்து நடத்துவதற்காக உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகளிடையே உச்சநீதிமன்ற நீதிபதியாக நியமனம் பெறத் தகுதியுடையவர்களைத் தேவையான காலத்திற்குத் தற்காலிக நீதிபதிகளாக நியமிக்கும் அதிகாரம் தலைமை நீதிபதிக்கு உண்டு.
- ♦ எனினும் சம்பந்தப்பட்ட உயர்நீதிமன்றத்தின் தலைமை நீதிபதியைக் கலந்தாலோசித்த பின்னரும், குடியரசுத் தலைவரின் முன் அனுமதியைப் பெற்ற பின்னருமே இத்தகைய தற்காலிக நியமனங்களைச் செய்யலாம்.
- ♦ மேலும் உச்ச நீதிமன்றத்தின் ஓய்வு பெற்ற நீதிபதிகளையும் அல்லது உயர்நீதிமன்றத்தின் ஓய்வு பெற்ற நீதிபதிகளையும் அவர்களுக்கு உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதியாகப் பதவி வகிக்கத் தகுதி இருந்தால் தேவையான காலத்திற்கு உச்சநீதிமன்றத்தின் தற்காலிக நீதிபதியாகப் பொறுப்பு வகிக்கும்படி அழைக்க தலைமை நீதிபதிக்கு அதிகாரம் உண்டு. இவ்வாறு நியமிக்கப்படுவதற்கும் குடியரசுத் தலைவரின் முன் அனுமதி தேவை.

நீதிபதிகளுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள பாதுகாப்புகள் (Immunities of Judge)

நீதித்துறைக்குப் பாரபட்சமின்மையே நீதிபதிகளின் சுதந்திரம் அவசியம். உச்சநீதிமன்ற நீதிபதிகளின் சுதந்திரம் பின்வரும் வழிகளில் அரசியல் அமைப்பால் பாதுகாக்கப்படுகிறது.

- ♦ ஒரு உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதியை நியமிக்கும் முன் குடியரசுத் தலைவர் இந்தியாவின் தலைமை நீதிபதியைக் கலந்தாலோசிக்க வேண்டும்.
- ♦ உச்சநீதிமன்ற நீதிபதியாக நியமிக்கப்பட்ட ஒருவரைத் தவறான நடத்தை மற்றும் தகுதியின்மை ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் குடியரசுத்தலைவர் பதவி நீக்கம் செய்யலாம்.
- ♦ ஆனால் இதற்கான தீர்மானம் பாராளுமன்ற இரு அவைகளில் சபைக்கு வந்திருந்து ஓட்டளிக்கும் உறுப்பினர்களின் மூன்றில் இரண்டு பங்கு பெரும்பான்மை பெற்று நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்.
- ♦ உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதிகளின் சம்பளமும் செலவுப்படிகள் மற்றும் நீதிமன்றத்தின் நிர்வாகச் செலவுகள் போன்றவை இந்தியத் தொகுப்பு நிதியின் மீதான செலவினங்களாகும்.
- ♦ நிதி நெருக்கடி நிலையில் போது தவிர மற்ற சமயங்களில் உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதிகளின் சம்பளம் மற்றும் செலவுப்படிகளை அவர்களது பதவிக் காலத்தில் குறைக்க இயலாது.
- ♦ ஒரு உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதியைப் பதவி நீக்கம் செய்யும் தீர்மானத்தின் போது அல்லாமல் பிற நேரங்களில் அவரின் நடத்தையைப் பற்றிப் பாராளுமன்றத்தில் விவாதிக்கக் கூடாது
- ♦ ஒரு உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதி தனது ஓய்வுக்குப்பின் இந்தியாவின் எந்த ஒரு நீதிமன்றத்திலோ அல்லது இந்திய அதிகாரிக்கு முன்பாகவே நீதிபதியாகச் செயல்படக் கூடாது.
- ♦ இதற்கு ஒரே ஒரு விதிவிலக்கு உண்டு. இந்தியாவின் தலைமை நீதிபதியினை உச்ச நீதிமன்றத்திற்குத் தற்காலிக நீதிபதியாக நியமிக்கும் போது மட்டும் அவர் அவ்வாறு செயல்படலாம்.

உச்ச நீதிமன்றத்தின் இருப்பிடம்

- ♦ உச்சநீதிமன்றத்தின் தலைமை இடம் டெல்லியில் இருக்கும் என்று அரசியலமைப்பு அறிவிக்கிறது.
- ♦ எனினும் இந்தியாவின் தலைமை நீதிபதி இந்தியக் குடியரசுத் தலைவரின் ஒப்புதல் பெற்று நீதிமன்றத்தைப் பிற இடத்திலோ அல்லது இடங்களிலோ தற்காலிக இருப்பிடமாகக் கொண்டு செயல்படுத்தலாம்.

உச்ச நீதிமன்றத்தின் சுதந்திரம் (Independence of Supreme Court)

- ♦ நிர்வாகத் தலையீட்டிற்கு எதிராகவும் சட்டமன்ற தலையீட்டிற்கு எதிராகவும் தனிநபர்களின் உரிமைகள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டியிருப்பதால் பிரதிநிதித்துவ மக்களாட்சி அமைப்பில் நிதி பரிபாலனம் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது.
- ♦ அரசாங்கத்தின் மற்ற இரண்டு உறுப்பினர்களிடமிருந்தும் சுதந்திரம் பெற்ற அமைப்பாகவும் நீதித்துறையை ஆக்குவதன் மூலம் அந்த உரிமைகள் பாதுகாக்கப்படுகின்றன.

- ◆ கூட்டரசுக்கு அதன் உறுப்புகளான மாநில அரசுகளுக்கும் அரசியலமைப்பின் படி அதிகாரங்கள் சட்டமியற்றும் துறை நீதித்துறை ஆகியவற்றுக்குத் தனித்தனியே அதிகாரங்கள் பகுக்கப்பட்டு உள்ளதாலும் சுதந்திரமான நீதித்துறை மேற்கண்ட அமைப்புகளின் அதிகார எல்லை மீறலைத் தடுக்க அவசியமாகிறது.
- ◆ சுதந்திரமான நீதித்துறையைத் தனிமனித உரிமை மற்றும் அரசியலமைப்பின் பாதுகாவலனாகச் செயல்பட முடியும். நீதிமன்றங்களின் சுதந்திரமான போக்கை உறுதி செய்ய இந்திய அரசியலமைப்பில் பல ஏற்பாடுகள் உள்ளன அவை

1. நியமன முறை :

- ◆ உச்ச நீதிமன்றத் தலைமை நீதிபதியின் ஆலோசனையின் பேரில் குடியரசுத் தலைவர் உச்ச நீதிமன்ற நீபதிகளை நியமிக்கிறார்.
- ◆ இவ்வாறு ஆலோசனையைப் பெறாமல் குடியரசுத் தலைவரே தன் விருப்பப்படி நீதிபதிகளை நியமிக்க முடியாது. இதன் மூலம் நிர்வாகத்துறை அரசியல் காரணங்களுக்காக நீதிபதிகளை நியமிப்பது இயலாததாகிறது.

2. பணிக்காலப் பாதுகாப்பு

- ◆ உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதிகளின் பணிகாலத்திற்குப் பாதுகாப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது.
- ◆ அவர்கள் குடியரசுத் தலைவரால் நியமிக்கப்பட்டாலும் அவரால் பணியிலிருந்து நீக்கப்பட முடியாது.
- ◆ அப்படி நீக்கப்பட வேண்டுமானால் நீதிபதிகளின் தவறான நடத்தை அல்லது தகுதியின்மை நிரூபிக்கப்பட வேண்டும்.
- ◆ பாராளுமன்ற நடைமுறைகள் யாவும் பின்பற்றப்பட வேண்டும்.

3. நிர்ணயிக்கப்பட உறுதியம்

1. இதில் பாராளுமன்றத்தின் வாக்கெடுப்புக்கு உட்பட்டதல்ல. நீதிபதிகள் தங்கள் பணியில் உள்ளபோது அவர்களின் உறுதியம் மற்றும் படிக்களைக் குறைக்க முடியாது நிதி நெருக்கடி காலங்களில் மட்டுமே குறைக்கப்படலாம்.
2. பாராளுமன்றம் உச்சநீதிமன்றத்தின் அதிகார வரம்பையும் அதிகாரத்தையும் நீட்டிக்கலாமே ஒழிய அதனைக் கட்டுப்படுத்த முடியாது.
3. நீதிபதிகளின் நடத்தை குறித்த பாராளுமன்றத்தில் எவ்வித விவாதத்தையும் மேற்கொள்ள முடியாது. பதவி நீக்கத் தீர்மானம் கொண்டு வரும்போது மட்டுமே விவாதிக்க முடியும்.
4. உச்ச நீதிமன்றம் மற்றும் உயர்நீதிமன்றம் தங்களை அவமதித்த குற்றத்திற்காக எந்த நபரையும் தண்டிக்க அதிகாரம் பெற்றுள்ளன.
5. நிர்வாகத்துறையிலிருந்து நீதித்துறை பிரிக்கப்பட்டு உள்ளது. நிர்வாகத் துறையின் தலையீட்டில் இருந்து நீதித்துறையினைப் பாதுகாப்பது நீதியின் நிலைத்த வாழ்விற்கு அவசியமாகிறது.

6. நீதிபதிகள் தங்கள் பணியிலிருந்து ஓய்வு பெற்ற பிறகு வழக்கறிஞராகப் பணியாற்றுவதல் தடை செய்யப்பட்டுள்ளது.
7. உச்சநீதிமன்றம் தனது பணியாளர்களைத் தானே நியமனம் செய்து கொள்ளலாம். அவர்களின் பணிகளையும் வரையறை செய்யலாம்.
8. மேற்கண்ட வகை துறைகளால் உச்சநீதிமன்றம் சுதந்திரமாகவும் நேர்மையாகவும் தனித்தன்னமையோடும் விளங்க முடிகிறது.

உச்சநீதிமன்றத்தின் அதிகாரங்கள் (Jurisdiction of the Supreme Court)

I. மூல வழக்கு விசாரணை அதிகாரம் (Original Jurisdiction)

- ◆ உச்ச நீதிமன்றத்தின் மூல வழக்கு விசாரணை அதிகாரம் முற்றிலும் கூட்டாட்சி இயல்பைச் சேர்ந்தது.
- ◆ மத்திய மற்றும் மாநில அரசுக்கு இடையேயான அல்லது மாநில அரசுகளுக்கு இடையேயான பிரச்சனைகளின் மீது முடிவெடுக்கும் அதிகாரம் உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு உண்டு.
- ◆ அரசியலமைப்பு (ஏழாவது சட்டதிருத்தம் 1956)ன் படி உச்ச நீதிமன்றத்தின் மூலவழக்கு விசாரணை அதிகாரம் 1950 ஜனவரி 26க்கு முன் செய்யப்பட்ட ஒப்பந்த உடன்படிக்கை வரம்பில் வராத பிரச்சனைகளுக்கும் இத்தகைய அதிகார வரம்பில் வராத பிரச்சனைகளுக்கும் பொருந்தாது.
- ◆ மூல வழக்கு விசாரணையில் வராத சில உடன்படிக்கைகளும் அரசியலமைப்பில் உள்ளன. சில பிரச்சனைகளைத் தீர்மானிக்கும் அதிகாரம் தீர்ப்பாயங்களுக்கு உண்டு அவையாவன.
 1. சரத்து 363 (1)ல் உள்ள உடன்பாட்டில் குறிப்பிட்டுள்ள விவகாரங்கள்
 2. சரத்து 262ல் குறிப்பிட்டுள்ள மாநிலங்களுக்கிடையேயான நீர் வழங்குதலின் தலையீடு தொடர்பாக சட்டத்தீர்ப்பாயங்களுக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ள குற்றச்சாட்டுகளை (மாநிலங்களுக்கிடையேயான நதிநீர் பிரச்சனை சட்டம் 1956யை பாராளுமன்றம் இயற்றிதிலிருந்து) நிதிக்குழுவிற்கு அனுப்பப்பட்டுள்ள விவகாரங்கள்
 3. மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகளுக்கிடையே சில செலவினங்களைச் சரிசெய்தல்.

2. அடிப்படை உரிமைகளைக் காத்தல் (Writ Jurisdiction)

- ◆ சரத்து 32 உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு அடிப்படை உரிமைகளை அமலாக்கும் கடமையை வழங்குகின்றது.
- ◆ இவ்விதியின்படி எந்த ஒரு தனி மனிதரும் தனது அடிப்படை உரிமைகள் மீறப்படும் போது நேரடியாக உச்ச நீதிமன்றத்தை அணுக உரிமை பெற்றவராவார்.
- ◆ இது சில சமயங்களில் மூலவழக்கு விசாரணை என்றும் கூறப்படும். ஆனால் மூலவழக்கு விசாரணை அரசியலமைப்பின் கூட்டாட்சி இயல்புகளுடன் தொடர்புடையது.

3. மேல் வழக்கு விசாரணை (Appellate Jurisdiction)

உச்ச நீதிமன்றத்தின் இந்த அதிகாரம் மூன்று விதமானது.

- ♦ அரசியலமைப்பு சார்ந்த வழக்குகள் (Constitutional) அரசியலமைப்புச் சட்டம் ஒன்றின் விளக்கத்தைப் பொறுத்து வழக்காக இருந்து அவ்வழக்கை முன்பு விசாரித்த உயர்நீதிமன்றம் அது அரசியலமைப்பு சார்ந்த வழக்கு என்ற சான்றிதழ் வழங்கினால் மட்டுமே உச்ச நீதிமன்றத்தில் மேல் முறையீடு செய்ய முடியும்.
- ♦ அது போன்ற சான்றிதழை வழங்க உயர்நீதிமன்றம் மறுத்தாலும் உச்ச நீதிமன்றம் அந்த வழக்கு அரசியலமைப்பின் விளக்கத்தை நாடியது என்று கருதினால் தன்னிடம் முறையீட்டுக் கொள்ள அனுமதி வழங்கலாம்.
- ♦ (Civil) சிவில் வழக்குகளில் மாநில உயர்நீதிமன்றங்களில் இருந்து உச்சநீதிமன்றத்திற்கு மேல் முறையீட்டுக்குச் செல்ல வேண்டுமானால் சிவில் வழக்கின் மதிப்பு 20,000 ரூபாய்க்கு குறையாமலோ அல்லது அவ்வழக்கு மேல்முறையீட்டுக்குத் தகுதியுடைய வழக்காகவோ இருப்பதாக உயர்நீதிமன்றத்திடமிருந்து சான்றிதழ் பெற்றிருக்க வேண்டும்.
- ♦ கிரிமினல் வழக்குகள் குற்ற வழக்குகளில் மாநில உயர்நீதிமன்றங்களிலிருந்து உச்சநீதிமன்றத்திற்கு மேல் வழக்காகச் செல்ல வேண்டுமானால் கீழ் நீதிமன்றத்தில் விடுதலையான வழக்கில் உயர்நீதிமன்றம் மரண தண்டனை கொடுத்திருந்தால் அல்லது உச்ச நீதிமன்றத்தில் மேல் வழக்காகச் செல்லத் தகுதியுடையது என்று சான்றிதழ் பெற்றிருந்தால் உச்ச நீதிமன்றத்தில் முறையீடு செய்து கொள்ளலாம்.
- ♦ நிபந்தனைகளுக்கும், எல்லைகளுக்கும் உட்பட்டு உச்சநீதிமன்றத்தின் குற்ற வழக்குகள் மேல் விசாரணை அதிகாரத்தைப் பாராளுமன்றம் நீட்டிக்கலாம்.
- ♦ சரத்து 136ன் படி உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு ராணுவ நீதிமன்றங்கள் இல்லாத பிற நீதிமன்றங்கள் வழங்கிய தீர்ப்பு, உத்தரவு, கட்டளை அல்லது தண்டனை ஆகியவற்றுக்கு எதிராக தன்னிடம் முறையீட்டுக் கொள்ள அனுமதி வழங்கலாம்.

4. ஆலோசனை வழங்கும் அதிகாரம் (Advisory Jurisdiction)

- ♦ இந்திய உச்ச நீதிமன்றத்தின் குறிப்பிடத்தக்க இயல்பு அதன் ஆலோசனை அளிக்கும் பங்காகும் (சரத்து 143)
- ♦ சமூக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த சட்டத்தைப் பற்றிய ஐயப்பாடுகளைக் குடியரசுத் தலைவர் உச்சநீதிமன்றத்திற்கு அனுப்பி அதன் கருத்தை கேட்டுக்கொள்ளலாம்.
- ♦ ஆனால் உச்ச நீதிமன்றம் கட்டாயம் ஆலோசனை வழங்க வேண்டும் என்று எந்த அவசியமும் இல்லை.
- ♦ அரசியலமைப்பதொடங்குவதற்குமுன்பு ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒப்பந்தங்கள் மற்றும் உடன்படிக்கைகளின் மீதான பிரச்சனைகளையும் உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு அதன் கருத்தைப் பெற குடியரசுத் தலைவருக்கு அதிகாரம் உண்டு.

- ♦ அத்தகைய வழக்குகளில் இந்திய அரசியலமைப்பின் கீழ் உச்சநீதிமன்றம் குடியரசுத் தலைவருக்குத் தனது கருத்தை அளிக்க வேண்டும் என்று கட்டாயம் இல்லை.

5. நீதிபுணராய்வு அதிகாரம் (Judicial Review)

- ♦ சரத்து 137ன் கீழ் உச்ச நீதிமன்றத்திற்குத் தான் வழங்கிய தீர்ப்புகளில் உள்ள தவறுகளை நீக்கவோ அவற்றைச் சரி செய்வதற்காகவோ தான் வழங்கிய தீர்ப்புகளையே நீதிபுணராய்வு செய்ய அதிகாரம் உள்ளது.
- ♦ அதாவது உச்சநீதி மன்றத்தினால் வழங்கப்பட்ட தீர்ப்புகள் அனைத்து நீதிமன்றங்களையும் கட்டுப்படுத்தினாலும் உச்ச நீதிமன்றத்தைக் கட்டுப்படுத்தாது என்று பொருள்.

6. பதிவு செய்துகொள்ளும் நீதிமன்றம் (Court of records)

- ♦ இந்திய உச்ச நீதிமன்றம் ஒரு பதிவு செய்து கொள்ளும் நீதிமன்றமாக இருக்க வேண்டும் என்று பிரிவு 129 கூறுகிறது.
- ♦ இதன் மூலம் உச்சநீதிமன்றத்தின் பதிவேடுகளை சாட்சியப் பதிவேடுகளாக எங்கும் பயன்படுத்தலாம். அச்சாட்சியத்திற்கான நிரூபணத்தை எந்த நீதிமன்றமும் கோர முடியாது.
- ♦ இந்நீதிமன்றம் பதிவேடுகளை முறைப்படுத்தும் நீதிமன்றமாக விளங்குவதால் இதனை அவமதிப்பவர்களைத் தண்டிக்கும் அதிகாரத்தைப் பெற்றுள்ளது.

7. இன்னபிற அதிகார வரம்பு

- ♦ உச்சநீதிமன்றம் தான் வெளியிட்ட தீர்ப்புகளையோ அல்லது உத்தரவுகளையோ மறுசீராய்வு செய்யும் அதிகாரத்தைக் கொண்டுள்ளது.
- ♦ உச்சநீதிமன்றத்தால் அறிவிக்கப்பட்ட தீர்ப்புகள் இந்திய எல்லைக்குட்பட்ட எல்லா நீதிமன்றங்களையும் கட்டுபடுத்தும்.
- ♦ குடியரசுத் தலைவர் ஒப்புதல் பெற்ற நீதித்துறை நடவடிக்கைகளையும் செயல்முறைகளையும் ஒழுங்குபடுத்துவதற்காக விதிகளை இயற்ற உச்சநீதிமன்றம் அதிகாரம் பெற்றுள்ளது.

உச்சநீதிமன்ற நீதிபதிகளின் பதவி நீக்கம் (Removal of the judges of the supreme court)

- ♦ உச்சநீதிமன்ற நீதிபதி ஒருவர் தவறான நடத்தை அல்லது திறமையின்மைக்காகப் பதவி நீக்கம் செய்யப்படலாம்.
- ♦ நீதிபதிக்கு எதிரான தீர்மானம் பாராளுமன்ற இரு சபைகளும் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். ஒவ்வொரு சபையிலும் சபையின் மொத்த உறுப்பினர்களில் பாதிக்கும் மேலானவர்களாலும் சபைக்கு வந்திருந்து வாக்களிப்போரில் மூன்றில் இரண்டு பங்கு பெரும்பான்மையினராலும் அத்தீர்மானம் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட வேண்டும். சபைகளில் தீர்மானம் குடியரசுத் தலைவரை அடைந்ததும் அவர் நீதிபதியை பதவி நீக்கம் செய்வார்.

- ◆ சரத்து 125 (5)ன் கீழ் பாராளுமன்றம் சட்டத்தின் மூலம் உச்சநீதிமன்றம் நீதிபதிகளைப் பதவிநீக்கம் செய்யும் நடைமுறை மற்றும் தவறான நடத்தை, திறமையின்மை பற்றிய ஆதாரங்கள் மற்றும் அதற்கான விசாரணை போன்றவற்றை ஒழுங்குபடுத்தலாம்.
- ◆ இதன்படி 1968ஆம் ஆண்டு நீதிபதிகள் (விசாரணை) சட்டத்தினைப் பாராளுமன்றம் இயற்றியது.
- ◆ இச்சட்டத்தின் கீழ் நீதிபதியினைப் பதவிநீக்கம் செய்யும் தீர்மானம் இரு அவைகளின் முன்பும் வைக்கப்படும்.
- ◆ இதனை மக்களவையில் தாக்கல் செய்தால் மக்களவை உறுப்பினர்கள் 100 பேருக்குக் குறையாமல் கையெழுத்திட வேண்டும்.
- ◆ இதனை மாநிலங்கள் அவையில் தாக்கல் செய்தால் மாநிலங்களை உறுப்பினர்கள் 50 பேருக்குக் குறையாமல் அதில் கையெழுத்திட வேண்டும்.
- ◆ குற்றச்சாட்டினைத் தீட்ட வடிவமாக 14 நாட்களுக்கு முன்னர் நீதிபதிக்கு வழங்கிய பின்னரே இத்தீர்மானத்தினைக் கொண்டு வர முடியும்.
- ◆ இதற்கான தீர்மானம் முறைப்படி தாக்கல் செய்யப்பட்ட பின்னர் சம்பந்தப்பட்ட அவையின் தலைவர் குற்றம் சாட்டப்பட்ட நீதிபதியின் தவறான நடத்தை மற்றும் தகுதியின்மை குறித்து விசாரிக்க மூன்று உறுப்பினர்களைக் கொண்ட நீதிக்குழுவினை அமைப்பார்.
- ◆ இக்குழுவின் தலைவராக உச்சநீதிமன்றத்தின் பணியிலுள்ள நீதிபதி நியமிக்கப்படுவார்.
- ◆ மற்ற இரண்டு உறுப்பினர்களின் ஒருவர் உச்ச நீதிமன்றத்தில் பணிபுரியும் ஒருவராகவும் மற்றொருவர் உயர்ந்த ஸ்தானத்தில் இருக்கும் ஜூரியாகவும் இருப்பார்.
- ◆ இக்குழுவின் முன் குற்றம் சாட்டப்பட்ட நீதிபதி தனக்காக வாதாடவோ அல்லது தனது கவுன்சில் மூலம் வாதாடவோ உரிமை உடையவராகிறார்.
- ◆ இதற்கான தீர்மானம் தாக்கல் செய்யப்பட்ட அவையின் தலைவரிடம் இக்குழு தனது அறிக்கையை அளிக்கும்.
- ◆ இக்குழுவின் அறிக்கை மீது பாராளுமன்றம் நடவடிக்கை எடுக்கலாம். அல்லது எடுக்காமலும் இருக்கலாம்.
- ◆ இக்குழு நீதிபதியின் தவறான நடத்தை (proved misbehaviour) அல்லது தகுதியின்மைக்கான (Incapacity) ஆதாரங்களைத்தரத் தவறினால் இத்தீர்மானத்தை பாராளுமன்றம் எடுத்துக் கொள்ள இயலாது.
- ◆ இத்தீர்மானம் தாக்கல் செய்யப்பட்ட அவையின் தேவையான பெரும்பான்மை பெற்று நிறைவேற்றப்பட்டால் அடுத்த அவைக்கு அனுப்பப்படும் அந்த அவையும் அதே பெரும்பான்மையல் இத்தீர்மானத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும்.
- ◆ இதன் பிறகு இத்தீர்மானம் குடியரசுத் தலைவரின் ஒப்புதலுக்காக அனுப்பப்படும். பின்னர் இது நிறைவேற்றப்பட்டால் குற்றம் சாட்டப்பட்ட நீதிபதி குடியரசுத் தலைவரால் பதவி நீக்கம் செய்யப்படுவார்.

உச்சநீதிமன்றத்தின் ஆலோசனை கூறும் அதிகாரங்கள் இயல்பு (Nature of SC's Advisory Jurisdiction)

- ◆ சரத்து 143ன் கீழான ஆலோசனை கூறும் அதிகாரம் உச்சநீதிமன்றத்தின் மேல் வழக்கு விசாரணை அதிகாரமல்ல. சரத்து (143 (2)) ன் கீழ் உச்ச நீதிமன்றம் தன்னிடம் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட கேள்வியின் மீதான தனது கருத்தைத் தெரிவிக்க மறுக்கலாம்.
- ◆ இது வரை குடியரசுத் தலைவர்கள் 10 முறை உச்சநீதிமன்றத்திடம் ஆலோசனை கேட்டுள்ளனர்.
- ◆ ஆனால் உச்சநீதிமன்றத்திடம் ஆலோசனையின் பேரில் குடியரசுத் தலைவர் செயல்படத் தேவையில்லை.
- ◆ அது அவரைக் கட்டுபடுத்தாது. இது அரசியலமைப்பு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த விஷயங்களில் நிபுணர்கள் கருத்தைப் பெறுவதற்கான ஒரு நடைமுறையாகும். இதற்காகவே குடியரசுத் தலைவர் ஆலோசனையைக் கோருவார்.

இந்தியத் தலைமை நீதிபதிகள்

- முதல் : ஹீராலால் ஜெ.கானியா
- தற்போது: தீபக் மிஸ்ரா (45)
- முதல் சீக்கிய நீதிபதி : ஜெகதீஷ் சிக்கேஹர் (44)
- S. தாசூர் (43)
- முதல் பெண் நீதிபதி : பாத்தீமா பீவி (முஸ்லீம் பெண்)

இந்திய அரசுத் தலைமை வழக்கறிஞர்

சரத்து (76)

- ◆ இந்திய அரசாங்கத்திற்கு சட்ட சம்பந்தமான விஷயங்களில் ஆலோசனை வழங்கவும், சட்ட சம்பந்தமாக இடப்படும் பிற பணிகளைச் செய்யவும் குடியரசுத் தலைவர் இந்திய அரசுத் தலைமை வழக்கறிஞரை நியமனம் செய்கிறார்.
- ◆ குடியரசுத் தலைவரின் ஒப்புதலுடன் இந்தியாவில் வேறு எந்த ஒரு பகுதியிலும் அமர்வுகளை நடத்த முடிவெடுக்கும் உரிமை உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு உண்டு.
- ◆ **தகுதிகள்:** உச்சநீதிமன்ற நீதிபதியாக நியமிக்கப்படுவதற்கான தகுதிகளைப் பெற்றிருக்க வேண்டும். உச்சநீதிமன்றம் டெல்லியில் அமைந்துள்ளது.
- ◆ இந்தியக் குடிமகனாக இருக்க வேண்டும், உயர்நீதிமன்றத்தில் 5 ஆண்டுகளுக்கு குறையாமல் நீதிபதியாகப் பணியாற்றி இருக்க வேண்டும் அல்லது 10 ஆண்டுகள் வழக்கறிஞராகப் பணியாற்றி இருக்க வேண்டும் அல்லது குடியரசுத் தலைவரின் பார்வையில் அவர்சிறந்த நீதிமானாக இருக்க வேண்டும். தலைமை நீதிபதிக்கு உண்டு.
- ◆ **பதவிக் காலம் :** குடியரசுத் தலைவர் விரும்பும் வரை அவர் பதவியில் இருப்பார்.
- ◆ உச்ச நீதிமன்றத்தின் நீதிபதிகளின் பதவி காலம் 65 வயது.

உணதீயம் :

- ♦ பாராளுமன்றத்தால் முடிவு செய்யப்படுகிறது.

கடமைகள் (சரத்து 76(2))

- ♦ மத்தீய அரசின் சார்பில் எல்லா வழக்குகளுக்கும் ஆஜராகுதல்.
- ♦ சரத்து 143ன் படி ஜனாதிபதிக்கு அனுப்பியவற்றில் அரசிற்கு ஆலோசனை வழங்கல்.
- ♦ அரசியலமைப்பு, பிற சட்டங்களால் தரப்பட்ட பணிகளைச் செய்தல்.

அதிகாரங்கள்

- ♦ இந்திய எல்லைக்குள் எந்த நீதிமன்றத்திலும் வாதிடலாம்.
- ♦ பாராளுமன்றத்தின் இரு அவைகளிலும் வாக்குரிமையின்றிக் கலந்து கொள்ளலாம்.
- ♦ பாராளுமன்ற உறுப்பினர்க்குரிய சலுகை, பாதுகாப்புக்களைப் பெறலாம்.
- ♦ பாராளுமன்றக் குழுக்களிலும் கலந்து கொள்ளலாம்.

உயர்நீதிமன்றங்கள்

- ♦ உயர் நீதிமன்றம் மாநில நீதித்துறையின் தலைமையாகும்.
- ♦ ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் ஒரு உயர் நீதிமன்றம் இருக்கும் (சரத்து 214)
- ♦ ஒரு மாநிலத்தின் நீதித்துறை உயர்நீதி மன்றத்தினையும் கீழ் நீதிமன்றங்களையும் உள்ளடக்கியது.
- ♦ பாராளுமன்றச் சட்டத்தின் மூலம் ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மாநிலங்களுக்குமோ யூனியன் பிரதேசங்களுக்குமோ சேர்த்துப் பொதுவான ஒரு உயர்நீதிமன்றத்தினை அமைக்கலாம். (சரத்து 231)
- ♦ ஒவ்வொரு உயர் நீதிமன்றமும் ஒரு பதிவு நீதிமன்றமாகும். (Court of record) (சரத்து 215).

அமைப்பு

- ♦ உயர்நீதிமன்றம் ஒவ்வொன்றும் ஒரு தலைமை நீதிபதியையும் குடியரசுத் தலைவர் நிர்ணயிக்கின்ற எண்ணிக்கையில் மற்ற நீதிபதிகளையும் கொண்டிருக்கும். இதனால் உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகளின் எண்ணிக்கையை அரசியலமைப்பு வரையறுக்கவில்லை என்பது புலனாகும்.

நீதிபதிகள் நியமனம்:

- ♦ உயர்நீதிமன்றத்தின் தலைமை நீதிபதியையும் மற்ற நீதிபதிகளையும் குடியரசுத் தலைவர் நியமனம் செய்வார்.
- ♦ தலைமை நீதிபதியை நியமனம் செய்யும் போது அவர் உச்சநீதிமன்றத்தின் தலைமை நீதிபதியையும் அம்மாநில ஆளுநரையும் கலந்தாலோசிப்பார் மற்ற நீதிபதிகளை நியமனம் செய்யும் போது மேற்குறிப்பிட்டவர்களுடன் அந்த உயர்நீதி மன்றத்தின் தலைமை நீதிபதியையும் கலந்தாலோசனை செய்வார்.

தகுதிகள்:

- ♦ உயர்நீதிமன்ற நீதிபதியாக நியமனம் செய்யப்பட்ட ஒருவர் இந்தியக் குடிமகனாக இருக்க வேண்டும்.
- ♦ குறைந்தது பத்து ஆண்டுகள் நீதித்துறைப் பணியாளராக இருந்திருக்க வேண்டும் (அல்லது)
- ♦ குறைந்தது பத்து ஆண்டுகள் உச்சநீதிமன்ற வழக்கறிஞராகப் பணியாற்றி இருக்க வேண்டும்.
- ♦ அரசியலமைப்பில் குறைந்தபட்ச வயது வரம்பு ஏதும் குறிப்பிடப்படவில்லை. மேலும் உச்சநீதிமன்றத்தைப் போலச் சிறப்புமிக்க சட்டவியல் நிபுணரை நீதிபதியாக நியமிக்க இங்கு வழி இல்லை.

பதவிக்காலம்

- ♦ 1963-ம் ஆண்டு 15-வது சட்டமன்றத் திருத்தத்தின்படி 62 ஆக உள்ளது.
 1. உயர்நீதிமன்ற நீதிபதியை பதவிநீக்கம் செய்வதற்கான நடைமுறையைப் பின்பற்றுவதன் மூலமே உயர்நீதிமன்ற நீதிபதியைப் பதவி நீக்கம் செய்ய இயலும்.
 2. குடியரசுத் தலைவருக்குத் தனது இராஜினாமா கடிதத்தை எழுதுவதன் மூலம் பதவி விலகலாம்.
 3. வேறெந்த உயர்நீதிமன்றத்திற்கோ அல்லது உச்ச நீதிமன்றத்திற்கோ அவர் நீதிபதியாக இடமாற்றம் செய்யப்பட்டாலும் அவர் இடம் காலியாகி விடும்.

உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகள் சுதந்திரம் (Provision for Independence of the judges of the High Court):

- ♦ இந்திய அரசியலமைப்பு உயர் நீதிமன்ற நீதிபதிகளின் சுதந்திரத்தைப் பின்வரும் வழிகளில் உறுதி செய்கின்றது.
- ♦ உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி ஒருவரைத் தவறான நடத்தை மற்றும் தகுதியின்மை ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் குடியரசுத்தலைவர் பதவி நீக்கம் செய்யலாம். ஆனால் இதற்கான தீர்மானம் பாராளுமன்றத்தின் இரு அவைகளிலும் சபைக்கு வந்திருந்து ஓட்டளிக்கும் உறுப்பினர்களில் மூன்றில் இரண்டு பங்கு பெரும்பான்மை பெற்று நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்.
- ♦ ஒரு உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி ஓய்வு பெற்றபின் உச்ச நீதிமன்றம் மற்றும் அவர் பதவியில் இருந்த உயர்நீதிமன்றம் அல்லாத வேறு ஒரு உயர்நீதிமன்றம் ஆகியவற்றின் தவிர வேறு எந்த நீதிமன்றங்களிலோ அல்லது எந்த ஒரு இந்திய அதிகாரியின் முன்பாகவோ பணியாற்ற முடியாது.
- ♦ அவர்கள் நியமனம் செய்யப்பட்ட பிறகு நிதி நெருக்கடி நேரத்தைத் தவிரப் பிற நேரங்களில் அவர்களது சம்பளம் மற்றும் செலவுப்படிகள் ஆகியவற்றைக் குறைக்க இயலாது.
- ♦ அவர்கள் நியமனம் செய்யப்பட்ட பிறகு நிதி நெருக்கடி நேரத்தைத் தவிரப் பிற நேரங்களில் அவர்களது சம்பளம் மற்றும் செலவுப்படிகள் ஆகியவற்றைக் குறைக்க இயலாது.

- ♦ அவர்களது சம்பளமும் செலவுப்படிகளும் மாநிலத்தொகுப்புநீதியின் மீதான செலவினங்களாகும். சட்டசபையின் ஓட்டெடுப்பிற்கு உட்பட்டவையல்ல.
- ♦ உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகளை பதவி நீக்கம் செய்யும் தீர்மானத்தின் மீது அல்லாமல் வேறு எந்த நேரங்களிலும் அவர்களின் நடத்தையைப் பற்றிப் பாராளுமன்றத்தில் விவாதிக்கக் கூடாது.

ஒரு உயர்நீதிமன்றத்திலிருந்து மற்றொன்றுக்கு ஒரு நீதிபதியை மாற்றுவதல் (Transfer of the judge from one High court to another):

- ♦ உயர்நீதிமன்ற நீதிபதியினை அவருடைய அனுமதி இல்லாமலேயே குடியரசுத் தலைவர் ஒரு உயர்நீதிமன்றத்திலிருந்து மற்றொன்றுக்கு மாற்றலாம் (சரத்து 222)
- ♦ இதற்கு இந்திய தலைமை நீதிபதியினை முழுமையாகக் கலந்தாலோசிக்க வேண்டும்.
- ♦ ஒரு உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிக்குப் பணியிட மாறுதல் வழங்குவது தொடர்பான அனைத்து உண்மைகளும் இந்தியாவின் தலைமை நீதிபதிக்குத் தெரிவிக்கப்பட வேண்டும்.
- ♦ இந்தியத் தலைமை நீதிபதியின் கருத்தினை அடிப்படையாகக் கொள்ள வேண்டும் மேலும் அவரது கருத்து குடியரசுத் தலைவரைக் கட்டுப்படுத்தும்.

பெயர்	வருடம்	அதிகாரத்திற்குட்பட்ட பகுதிகள்	இடம்
அலகபாத்	1866	உத்திரப்பிரதேசம்	அலகாபாத் (பெஞ்ச் - லக்னோ)
ஆந்திரப் பிரதேசம்	1954	ஆந்திரப் பிரதேசம்	ஹைதராபாத்
மும்பை	1862	மகாராஷ்டிரம், தாதர் நகர் ஹவேலி, கோவா, டாமன், டையூ	மும்பை (நாக்பூர், பாஞ்சி, ஒளரங்கபாத் ஆகிய இடங்களில் பெஞ்ச்)
கொல்கத்தா	1862	மேற்கு வங்காளம், அந்தமான், நிக்கோபார்	கொல்கத்தா (பெஞ்ச் - போர்ட்பிளேயர்)
டெல்லி	1966	டெல்லி	டெல்லி
கவுகாத்தி	1948	அஸ்ஸாம், நாகலாந்து, மிசோரம், அருணாச்சல பிரதேசம்	கவுகாத்தி (கோஹிமா, இம்பால், அகர்தலா, ஷில்லாங்கில் பெஞ்ச்)
குஜராத்	1960	குஜராத்	அஹமதபாத்
இமாச்சலப் பிரதேசம்	1966	இமாச்சலப் பிரதேசம்	சிம்லா

ஜம்மு-காஷ்மீர்	1928	ஜம்மு-காஷ்மீர்	ஸ்ரீநகர் மற்றும் ஜம்மு
கர்நாடகா	1884	கர்நாடகா	பெங்களூர்
கேரளா	1958	கேரளா, லட்சத்தீவுகள்	எர்ணாகுளம்
மத்திய பிரதேசம்	1956	மத்திய பிரதேசம்	ஜபல்பூர் (பெஞ்ச் இந்தூர், குவாலியர்)
மெட்ராஸ்	1862	தமிழ்நாடு, பாண்டிச்சேரி	மெட்ராஸ்
பட்னா	1916	பீகார்	பாட்னா (பெஞ்ச் ராஞ்சி)
பஞ்சாப், அரியானா	197	பஞ்சாப், அரியானா, சண்டிகர்	சண்டிகர்
ராஜஸ்தான்	1949	ராஜஸ்தான்	ஜோத்பூர் (பெஞ்ச் ஜெயப்பூர்)
சிக்கிம்	1975	சிக்கிம்	காஸ்டாக்
சட்டிஸ்கர்	2000	சட்டிஸ்கர்	பிலாஸ்பூர்
உத்தராஞ்சல்	2000	உத்தராஞ்சல்	நைனிடால்
ஜார்கண்ட்	2000	ஜார்கண்ட்	ராஞ்சி
மணிப்பூர்	2013	மணிப்பூர்	இம்பால்
மேகலாயா	2013	மேகலாயா	ஷில்லாங்
திரிபுரா	2013	திரிபுரா	அகர்தலா

உயர்நீதிமன்ற அதிகாரங்கள் (Jurisdiction of the High Court):

I. மூல வழக்கு விசாரணை அதிகாரம் (Original Jurisdiction)

- ♦ பெரு நகரங்களில் உயர்நீதிமன்றங்களுக்கு மூலவழக்கு விசாரணை மற்றும் மேல் வழக்கு விசாரணை ஆகிய அதிகாரங்கள் உண்டு. ஆனால் மற்ற உயர் நீதிமன்றங்களுக்கு பெரும்பாலும் மேல் வழக்கு விசாரணை அதிகாரமே உண்டு.
- ♦ கடற்படை நிர்வாகக் குழு, நீதிமன்ற அவமதிப்பு மற்றும் திருமணம் சம்பந்தமான வழக்குகள் போன்ற விவகாரங்களில் மட்டுமே இந்நீதிமன்றங்களுக்கு மூல வழக்கு விசாரணை அதிகாரம் உள்ளது.

2. மேல் வழக்கு விசாரணை அதிகாரம் (Appellate Jurisdiction)

- ◆ அனைத்து உயர்நீதிமன்றங்களுக்கும் தனக்குக் கீழ் உள்ள நீதிமன்றங்களில் இருந்து வரும் குற்றவியல் மற்றும் சமூகவியல் வழக்குகளிலும் தானே மேல் விசாரணைக்காக எடுத்துக்கொள்ளும் வழக்குகளிலும் மேல் உயர் நீதிமன்றங்களுக்கு அதிகாரம் உள்ளது.

3. அடிப்படை உரிமைகள் காத்தல் (Writ Jurisdiction)

- ◆ அரசியலமைப்பின் 226 விதியின் கீழ் அடிப்படை உரிமைகளை அமலாக்குவதற்கு மட்டுமின்றி மற்ற காரணங்களுக்காகவும் உத்தரவுகளைப் பிறப்பிக்கும் உரிமை உயர்நீதி மன்றங்களுக்கு உண்டு.
- ◆ இந்த அதிகாரத்தின்படி உச்சநீதிமன்றச் சரத்து 32ன் கீழ் பிறப்பிக்கும் அதே வகையான உத்தரவுகளையும் கட்டளைகளையும் பிறப்பிக்கும் உரிமை உயர்நீதி மன்றத்திற்கு உள்ளது.
- ◆ உயர்நீதி மன்றங்களின் இந்த அதிகாரம், உச்சநீதிமன்றத்தின் அதிகாரத்தை விடப் பெரியதாகும்.
- ◆ உச்சநீதிமன்றம் அடிப்படை உரிமைகள் மீறப்படும்போது மட்டுமே உத்தரவுகளைப் பிறப்பிக்க அதிகாரம் பெற்றுள்ளது. ஆனால் உயர்நீதிமன்றம் அடிப்படை உரிமைகள் மட்டுமல்லாது சாதாரண சட்ட உரிமைகள் மீறப்படும் போது கூட உத்தரவுகளைப் பிறப்பிக்கலாம்.

உயர்நீதிமன்ற அதிகார வரம்பு

- ◆ மாநில நீதித்துறையானது ஓர் நீதிமன்றத்தினையும் அதன் கீழ் உள்ள பல கீழமை நீதிமன்றங்களையும் கொண்டுள்ளது. அதன் அதிகார வரம்புகளாவன.

1. பதிவு செய்து கொள்ளும் நீதிமன்றம்:

- ◆ ஒவ்வொரு உயர்நீதிமன்றமும் ஒரு பதிவு செய்து கொள்ளும் ஆவண நீதிமன்றம் ஆகும். தன்னை அவமதித்தவர்களைத் தண்டிக்கும் அதிகாரம் உள்ளிட்ட எல்லா அதிகாரங்களையும் அது பெற்றுள்ளது.

2. அனைத்து நீதிமன்றங்களையும் மேற்பார்வையிடும் அதிகாரம்:

- ◆ தனது அதிகார வரம்பிற்குள் வருகின்ற அனைத்து நீதிமன்றங்கள் மற்றும் தீர்ப்பாயங்களை மேற்பார்வை இடும் அதிகாரத்தை ஒவ்வொரு உயர்நீதிமன்றமும் பெற்றுள்ளது.

3. வழக்குகளைத் தானே எடுத்துக்கொள்ளும் அதிகாரம் :

- ◆ தனக்குக் கீழுள்ள கீழமை நீதிமன்றத்தில் உள்ள வழக்கொன்றில் அரசியலமைப்பின் பொருள் விளக்கம் குறித்து பொருளார்ந்த சட்டப் பிரச்சனை ஒன்று உள்ளது என்று உயர்நீதிமன்றம் அதிருப்தியுற்றால் அவ்வாழ்க்கை அக்கீழமை நீதிமன்றத்திலிருந்து தானே விசாரணைக்காக எடுத்துக்கொள்ள உயர்நீதிமன்றத்திற்கு அதிகாரம் உண்டு.

4. நீதிப்பேராணைகள் வெளியிடும் அதிகாரம்:

- ♦ உயர்நீதிமன்றம் அடிப்படை உரிமைகளை வலியுறுத்திச் செயல்படுத்துவதற்காகவும் மற்ற சில நோக்கங்களுக்காகவும் ஐந்து வகையான நீதிப் பேராணைகளை வெளியிட அதிகாரம் படைத்துள்ளது. இந்த வகையில் உச்ச நீதிமன்றத்தை விட அதிக அதிகாரம் பெற்றுள்ளது.

5. பொது அதிகார வரம்பு:

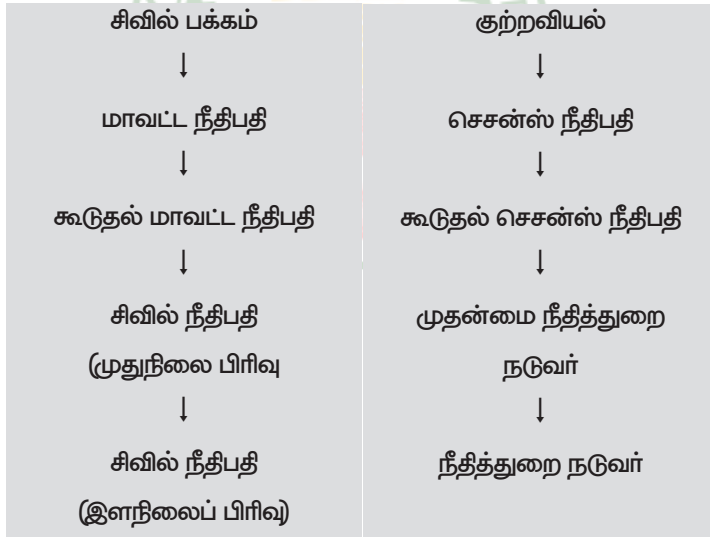
- ♦ உயர் நீதிமன்றத்தின் அதிகார வரம்பு மற்றும் அதிகாரங்கள், அரசியலமைப்பு தொடங்கப்படுவதற்கு முன்பு எப்படி இருந்தனவோ அப்படியே இருக்கும்.

6. அதிகாரிகளையும் ஊழியர்களையும் நியமிக்கும் அதிகாரம்:

- ♦ உயர் நீதிமன்றத்தின் ஊழியர்களையும் அதிகாரிகளையும் நியமிக்கும் அதிகாரம் உயர்நீதிமன்றத் தலைமை நீதிபதியிடம் உள்ளது.

கீழ்நிலை நீதிமன்றங்கள் (Subordinate court)

- ♦ உயர் நீதிமன்றக் கட்டுப்பாட்டின் கீழ், கீழ்நிலை நீதிமன்றங்கள் இயங்குகின்றன. மாவட்ட அளவில் இயங்கும் இவ்வகை நீதிமன்றங்கள் உரிமையியல் மற்றும் குற்றவியல் வழக்குகளை விசாரித்துத் தீர்ப்பளிக்கும் அதிகாரம் பெற்றவை கீழ்நிலை நீதிமன்றங்களின் படிநிலைகளாவன.

மாவட்ட நீதிபதியின் நியமனம்:

- ♦ மாவட்ட நீதிமன்றங்களின் நீதிபதிகள் ஆளுநரால் மாநில உயர்நீதிமன்றத்தின் ஆலோசனையுடன் நியமிக்கப்படுகின்றனர்.

- ◆ இவர்கள் ஏழாண்டுகளுக்குக் குறையாமல் வழக்கறிஞராகவோ, அரசாங்க வழக்கறிஞராகவோ பணியாற்றிய அனுபவம் பெற்றிருக்க வேண்டும்.

கீழ்நிலை நீதிமன்றங்களின் மீதான கட்டுப்பாடுகள்

மாவட்ட நீதிமன்றங்கள் மற்றும் ஏனைய கீழ்நிலை நீதிமன்றங்களின் மீது உயர்நீதிமன்றத்திற்கு முழுமையான நிர்வாகக் கட்டுப்பாடு உள்ளது.

- ◆ மாவட்ட நீதிபதிப் பதவிக்குக் குறைவான அந்தஸ்துடைய நீதித்துறை பதவி வகிக்கும் அனைவருடைய பதவி உயர்வு வழங்கல் போன்ற எல்லா விஷயங்களையும் கவனிக்கும் அதிகாரம் உயர்நீதி மன்றத்திடமே உள்ளது.

குடும்ப நீதிமன்றங்கள் (Family Courts)

- ◆ முறையான நீதிமன்றங்களின் படிநிலைகளுடன், இந்தியாவில் பல்வேறு மாநிலங்களில் குடும்ப நீதிமன்றங்களும் அமைக்கப்படுகின்றன.
- ◆ 1984 ஆம் ஆண்டின் குடும்ப நீதிமன்றங்கள் சட்டத்திற்கிணங்க அதிகச் செலவினம் இல்லாமல் வழக்குகளைத் தீர்ப்பது மற்றும் முறையான நீதிமன்றங்களில் அதிகச் செலவு ஏற்படுவது போன்றவற்றைக் கருத்தில் கொண்டு திருமணங்கள் மற்றும் குடும்ப விவகாரங்கள் தொடர்பான வழக்குகளை விசாரிப்பதற்குக் குடும்ப நீதிமன்றங்கள் அதிகாரங்களையும் அதிகார வரம்பையும் பெற்றுள்ளன.
- ◆ குடும்பம், விவாகரத்து, வரதட்சணை போன்றவற்றின் பிரச்சினைகள் தொடர்பான விவகாரங்களும் இவ்வித நீதிமன்றங்களால் கவனிக்கப்படுகின்றன. இவ்வித நீதிமன்றங்கள் உரிமையியல் சட்டத்தைப் பின்பற்றுகின்றன.

உச்சநீதிமன்றம் மற்றும் உயர்நீதிமன்றம் ஒப்பீடு (Comparison between the supreme court and the High Court):

உயர்நீதிமன்றங்களின் நிர்வாகப் பணிகள் (Administrative function of the High Court)

உச்ச நீதிமன்றங்கள் தமக்குக் கீழ் உள்ள நீதிமன்றங்களின் பணிகளைக் கட்டுப்படுத்தவும் மேற்பார்வையிடவும் செய்கின்றது. மேலும் அந்நீதிமன்றங்களுக்கான விதிமுறைகளையும் கட்டுப்பாடுகளையும் வகுக்கிறது.

வ.எண்.	உச்சநீதிமன்றம்	உயர்நீதிமன்றம்
1.	உச்சநீதிமன்றம் ஒரு கூட்டாட்சி நீதிமன்றமாகும். இது டெல்லியில் அமைந்துள்ளது. இதன் பெஞ்சுகள் மற்ற இடங்களில் அமைக்கப்படலாம். ஆனால் அமைக்கப்படவில்லை.	உயர்நீதிமன்றத்திற்கு ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் யூனியன் பிரதேசத்திலும் இடமுள்ளது. ஆனால் இரண்டு அதற்கு மேற்பட்ட மாநிலங்களிலோ யூனியன் பிரதேசங்களிலோ இணைந்து ஒரு பொதுவான உயர் நீதிமன்றத்தை அமைக்கலாம்.
2.	உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதிகள் குடியரசுத் தலைவரால் நியமிக்கப்படுகின்றனர்.	உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகள் குடியரசுத் தலைவரால் நியமிக்கப்படுகின்றனர்.
3.	உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதியாவதற்குத் தேவையான தகுதிகள்: 1. அவர் தொடர்ந்து குறைந்தது 5 வருடங்களுக்கு உயர்நீதிமன்ற நீதிபதியாக இருந்திருக்க வேண்டும். 2. தொடர்ந்து குறைந்தது 10 வருடங்களுக்கு உயர்நீதிமன்ற வழக்கறிஞராக இருந்திருக்க வேண்டும். 3. குடியரசுத் தலைவரின் கருத்துப்படி புகழ்பெற்ற ஜூரியாக இருக்க வேண்டும்.	உயர் நீதிமன்ற நீதிபதியாவதற்கு தேவையான தகுதிகள்: 1. இந்தியப் பிரதேசத்தில் குறைந்தது 10 வருடங்களுக்கு நீதித்துறை அலுவலராக இருந்திருக்க வேண்டும். 2. ஒரு உயர்நீதிமன்ற வழக்கறிஞராக குறைந்தது 10 வருடங்களுக்கு பணியாற்றி இருக்க வேண்டும்.
4.	உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதிகள் 65 வயது பூர்த்தியடையும் போது ஓய்வு பெறுவார்.	உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி 62 வயது பூர்த்தி அடையும் போது ஓய்வு பெறுவார்.
5.	குடியரசுத் தலைவர், உச்ச நீதிமன்றத் தலைமை நீதிபதியைப் பதவி நீக்கும். தீர்மானத்தையும் பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றுவதன் மூலம் பதவியிலிருந்து நீக்கலாம்.	உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு உள்ள அதே முறையின் மூலமே உயர் நீதிமன்ற தலைமை நீதிபதியையும் மற்ற நீதிபதிகளையும் குடியரசுத் தலைவர் பதவி நீக்கம் செய்யலாம்.

6.	உச்ச நீதிமன்றத்தின் தலைமை நீதிபதி 1,10,000 ரூபாயும் மற்ற நீதிபதிகள் 1,10,000 ரூபாயும்	உயர்நீதிமன்றத் தலைமை நீதிபதி 1,00,000 ரூபாயும் மற்ற நீதிபதிகள் 90,000 ரூபாயும் மாதச் சம்பளமாகப் பெறுகின்றனர்.
7.	உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதிகள் தனது ஓய்வுக்குப் பின்னர் மற்றும் பதவிக்காலத்தில் இந்தியப் பிரதேசத்திலுள்ள எந்த நீதிமன்றத்திலோ அல்லது அதிகாரி முன்பாகவோ வாதாட முடியாது.	உயர் நீதிமன்ற நீதிபதிகள் தமது பதவிக்காலத்தில் எந்த நீதிமன்றத்திலும் வாதாட முடியாது. அவர்களது ஓய்வுக்கு பின்னர் உயர் நீதிமன்றத்திற்குக் கீழுள்ள நீதிமன்றத்தில் வாதாட முடியாது அதாவது அவர்கள் மற்ற உயர்நீதிமன்றங்களிலும் வாதாடலாம்.
8.	உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதிகளுக்குப் பதவி இறக்கவோ பணியிடமாறுதலோ வழங்கப்படாது.	உயர்நீதி மன்ற நீதிபதிகள் ஒரு நீதிமன்றத்திலிருந்து மற்றொரு நீதிமன்றத்திற்கு மாற்றப்படலாம் அல்லது உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதியாக பதவி உயர்வு வழங்கப்படலாம்.
9.	உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு உயர்நீதி மன்றங்களின் முடிவுகளைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்ற அவரியமில்லை.	உயர் நீதிமன்றங்கள் உச்ச நீதிமன்றத்தின் முடிவுகளைப் பின்பற்ற வேண்டும்.
10.	நீதிபதிகளின் சம்பளமும் செலவுப்படிசளும் இந்தியத் தொகுப்பு நீதியின் மீதான செலவினங்களும்	நீதிபதிகளின் சம்பளமும் மற்றும் செலவுப் படிகளும் மாநிலங்களின் தொகுப்பு நீதியின் மீதான செலவினங்களாகும்.
11.	அரசியலமைப்புச் சார்ந்த வழக்குகளின் மீது உச்ச நீதிமன்றம் மட்டுமே முடிவு எடுக்க முடியும்.	அரசியலமைப்புச் சார்ந்த வழக்குகளில் உயர்நீதிமன்றங்கள் முடிவு எடுக்க முடியாது.

- ◆ சரத்து 227ன் கீழ் உயர்நீதிமன்றத்தின் அதிகாரப் பகுதிக்குள் செயல்படும் ஆயுதப்படைகளின் விவகாரங்களைக் கையாளும் தீர்ப்பாயங்களையும் மேற்பார்வையிடும் அதிகாரம் உயர்நீதி மன்றத்திற்கு உண்டு. இவ்வதிகாரம் மூலம் ஒரு உயர்நீதிமன்றம்.
 1. அத்தகைய நீதிமன்றங்களிலிருந்து அறிக்கை கோரலாம்.
 2. அந்நீதிமன்றங்களின் நடைமுறைகளை ஒழுங்குபடுத்துவதற்காக விதிகளையும் கட்டுப்பாடுகளையும் வகுக்கலாம்.

3. அந்நீதிமன்றங்களின் அலுவலர்களினால் பராமரிக்கப்படும் கணக்குகளைப் பராமரிக்க வேண்டிய முறைகளை வகுக்கலாம்.
 4. ஒரு நீதிமன்றத்திலிருந்து மற்றொன்றுக்கு வழக்குகளை மாற்றலாம்.
- ♦ சரத்து 235ன் கீழ் நியமனம் மற்றும் பணியிடமாறுதல் போன்ற விவகாரங்களில் உயர்நீதி மன்றம் தனக்குக் கீழுள்ள நீதிமன்றங்களையும் மாவட்ட நீதிமன்றங்களையும் கட்டுப்படுத்த முடியும்.
 - ♦ அரசியலமைப்பின் 229வது விதியின் கீழ் ஒவ்வொரு உயர்நீதிமன்றத்திற்கும் அதன் பணியாளர்களின் மீது முழுமையான கட்டுப்பாடு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டுள்ளது.
 - ♦ நீதிமன்ற அலுவலர்களின் பணிகளுக்கான நிபந்தனைகளை ஒழுங்குபடுத்தவும் அவர்களை பணியிலிருந்து நீக்கவும் உயர்நீதிமன்றத் தலைமை நீதிபதிக்கு அதிகாரம் உண்டு.
 - ♦ ஒவ்வொரு உயர்நீதிமன்றமும் உச்ச நீதிமன்றத்தைப் போன்றே பதிவு நீதிமன்றமாகும். மேலும் உயர்நீதிமன்றங்கள் ஒரு நீதிமன்றத்திற்கும் உரிய அனைத்து அதிகாரங்களையும் நீதிமன்ற அவமதிப்பிற்குத் தண்டனை வழங்கும் அதிகாரத்தையும் பெற்றுள்ளன.

நீதிபதிகள் கல்லூரி அமைப்பு மற்றும் தேர்வுமுறை

- ♦ கொலீஜியம் முறை என்பது உச்சநீதிமன்றம் மற்றும் உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகளை நியமனம் மற்றும் மாறுதல் போன்ற நடவடிக்கைகளைச் செய்யும் அமைப்பு ஆகும்.
- ♦ இந்தியத் தலைமை நீதிபதி, நான்கு மூத்த உச்சநீதிமன்ற நீதிபதிகள் மற்றும் மூன்று உறுப்பினர்கள், உயர்நீதி மன்றம் சார்பாக (உயர்நீதிமன்றத் தலைமை நீதிபதி உட்பட) இவர்கள் அனைவரையும் உள்டக்கியது கொலீஜியம் ஆகும்.

தேசிய நீதிமன்ற நியமனக் குழு (சரத்து 124A)

- ♦ தேசிய நீதிமன்ற நியமனக் குழு என்ற அமைப்பு உச்சநீதிமன்ற மற்றும் உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகளை நியமிக்க மற்றும் இடமாறுதல் செய்வதற்குப் பொறுப்பாகும்.
- ♦ இவ்வமைப்பு, கொலீஜிய அமைப்பிற்கு மாற்றான அமைப்பாகும் தேசிய நீதிமன்ற நியமனக் குழு மசோதா மற்றும் அரசமைப்புத் திருத்தச்சட்ட மசோதா ஆகியவை 16 மாநிலங்களில் உறுதிப்படுத்தப்பட்டு 31 டிசம்பர் 2014 அன்று குடியரசுத் தலைவர் ஒப்புதலைப் பெற்றது.

அமைப்பு:

- ♦ இந்தியத் தலைமை நீதிபதி
- ♦ இரண்டு மூத்த உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதிகள்
- ♦ மத்திய சட்ட அமைச்சர்
- ♦ இரண்டு சிறப்பு நபர்கள்

(இந்த நபர்களைத் தேர்வு செய்வது இந்தியத் தலைமை நீதிபதி, இந்தியப் பிரதமர் மற்றும் மக்களவை எதிர்க்கட்சி இல்லாத பட்சத்தில் தனிப்பெரும்பான்மை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ஆகியோர் கொண்ட அமைப்பு ஆகும்.)

பணிகள்:

- ♦ இந்தியத் தலைமை நீதிபதி, உச்சநீதிமன்றத் தலைமை நீதிபதி மற்றும் உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகள் ஆட்சிப் பதவிகளுக்கு நபர்களைப் பரிந்துரைச் செய்தல்.
- ♦ உயர்நீதிமன்றத் தலைமை நீதிபதி மற்றும் நீதிபதிகளை உயர்நீதிமன்றத்தில் இருந்து மற்றொரு உயர்நீதிமன்றத்திற்கு மாறுதல் செய்யப் பரிந்துரைத்தல்.
- ♦ நியமிக்கப்படும் நபர்களின் தகுதி, திறமை மற்றும் ஏனைய நடைமுறைகளைச் சட்டத்தில் உள்ளது போல் முறைப்படுத்தி நபர்களைப் பரிந்துரைத்தல்.

உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகளைத் தேர்வு செய்யும் முறை

உயர்நீதிமன்றங்களின் தலைமை நீதிபதிகள்

- ♦ இந்த அமைப்பு உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி ஒருவரை அவருடைய பணி மூப்பைப் பொறுத்து உயர்நீதிமன்றத் தலைமை நீதிபதியாக நியமனம் செய்ய பரிந்துரை செய்ய முடியும். தகுதி, திறமை மற்றும் ஏனைய நெறிமுறைகள் சட்டத்தில் கூறியபடி நடைமுறைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றன.

உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகளின் நியமனம்

- ♦ இந்த அமைப்பு சம்பந்தப்பட்ட மாநில நீதிமன்றத்தின் தலைமை நீதிபதியிடமிருந்து நியமன நபர்களின் பட்டியலைக் கோரும், அவ்வாறு கோரும் போது, தலைமை நீதிபதி தனது கருத்தினைத் தெரிவிப்பார். இந்த இரண்டு நடவடிக்கைகளிலும் உயர்நீதிமன்றத் தலைமை நீதிபதி, மூத்த இரண்டு நீதிபதிகளைக் கலந்தாலோசிக்க வேண்டும். மேலும் ஆளுநர் மற்றும் முதலமைச்சர் கருத்தையும் கேட்டறிய வேண்டும். இவ்வமைப்பில் ஏதேனும் இரண்டு உறுப்பினர் கருத்தில் மாறுபாடு கொண்டால் அந்த நபரை நியமிக்கப் பரிந்துரை செய்ய முடியாது.

வினாக்கள்

1. உச்சநீதிமன்றத்தின் அதிகாரம் மற்றும் சுதந்திரம் பற்றி விவரி.
2. உச்சநீதிமன்றம் மற்றும் உயர்நீதிமன்றம் ஒப்பிடுக.
3. உச்சநீதிமன்ற தலைமை நீதிபதி மற்றும் நீதிபதிகளின் பணியினை விவரி.